

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 1sten OCTOBER 1842. N. 40.

Dweep- en Wraakzucht van een' Dervische.

(*Getrokken uit de Gazette des Tribunaux*).

De in het pachalik van Erzerum, in Turksch Azia, gelegen stad Ahaltchyz, was by het in 1834 tusschen Rusland en Turkyen gesloten verdrag van laatstgemeld aan eerstgemeld ryk overgegaan.

De voormalige Turksche gouverneur door Rusland krygsgevangen gemaakt, was in de gevangenis van Anapa bezweken; maar zyn zestienjarige zoon *Sehin*-bey, bleef by het overgaan der stad zyne woonplaats in dezelve gevestigd houden. Was gehechtheid aan zynen geboortegrond, of zucht tot wraak tegen de overheerschers van de stad zyner vaderen, de dryfveer van dit gedrag? Ziedaar eene vraag, die eerst later hare oplossing moest bekomen.

Aanvankelyk gaf hy niet dan blyken van openlyken haat tegen de overheerschers, en daar hy bovendien geworden was, hetgene men in die streken noemt een draaijende Dervische, eene soort van Muzulmansche geestelyke, die zyne gebeden al draaijende op zyne hielen en met de armen kruiselings om hoog en de oogen ten hemel geslagen, tot het Opperwezen rigt, was hy een voorwerp van liefde en van eerbied geworden voor al de oude Muzelmannen, die zich met ontzag voor hem ter neder bogen, zoo dikwerf hy met zynen witten lamsvellen kap en kraag, de dragt der draaijende Derviches, in de straten van Ahaltchyz verscheen.

Maar tegen het einde van 1840 zag men hem, tot groote verwondering van allen, eensklaps van handelwyze veranderen, omgang met de Russen zoeken en zich vooral trachten in te dringen in de vriendschap van derzelver Generaal *Krabbe*, een man van grooten roem en byzonderen moed, dien hy steeds als den gevaarlyksten van al de giaours (ongeloovigen) had beschouwd, en over wien hy zich dikwerf had uitgelaten, dat, ware de generaal er niet, het den Muzulmannen niet moeijelyk zoude vallen de Russen te verjagen, en het grondgebied onder de heerschappy des Sultans terug te brengen.

De Russische staatkunde medebrengende te trachten de geestelykheid in de nieuw ingelyfde provinciën, om derzelver invloed, zoo veel mogelyk te winnen, zoo beantwoordde de Generaal *Krabbe* de vriendschaps-aanzoeken van den Dervische ook van zynen kant op de minzaamste wyze, en weldra was het eene vaste gewoonte, dat de generaal niet in de stad verscheen of *Sehin* kwam hem zyne opwachting maken.

De Generaal hield meestal zyn verblyf in zyn hoofdkwartier, maar kwam toch dikwyls in de stad en naauwe betrekkingen aangeknoopt hebbende met een jong weeuwtje van eenen Armenischen jood, met name *Esma-Kasla-Ohlom*, zoo was het by deze, dat hy zynen intrek nam, zoo dikwyls hy te Ahaltchyz kwam, en daar ten huize was het dan ook, dat *Sehin* hem kwam bezoeken. Dit werd spoedig onder het volk bekend en de Dervische, die tot dus verre door de zynen voor eenen heilige gehouden was, verviel in den algemeenen haat, men schold hem voor een verspieder, een' huurling van de Russen, een' huichelaar, die onder den schyn der godvrucht, zyn land en zyn geloof aan den vreemdeling verkocht. Zy, die tot dus verre het trotsch op zynen omgang waren geweest, waren thans de zorgvuldigsten om hem te schuwen, en de algemeene kreet verhief zich zoo zeer tegen hem, dat de Iman zich weldra genoodzaakt zag, hem den toegang tot de moskee te ontzeggen. *Sehin* liet zich niet de minste klagt, niet het minste verwyt ontvallen, het eenige, wat men aan hem bespeurde, was, dat hy meer peinzend werd, maar overigens ging hy voort met zyne gewone wyze van leven.

Tegen het begin van de maand September verspreidde zich te Ahaltchyz het gerucht, dat men den generaal eerstdaags in de stad te wachten had, en dat hem ter gelegenheid, dat hem het grootkruis van de orde van St. Anna, door den Keizer was toegezonden, een schitterend feest gegeven zou worden. Het antwoord van *Sehin*-bey aan de Russische officieren, die hem die tyding mededeelden, was: "Ook ik verlang het myne by te dragen, tot het feest, hetwelk men den generaal geven zal: hy is myn weldoener, myn beschuttende palmboom, de heester zal ook zyn bloempje bieden."

Nu koopt hy een uitmuntend Circassisch paard, neemt afscheid van zyne vrouw en kinderen, steekt eene goede som gelds by zich en begeeft zich geheel onverzeld naar Ouel-Kasar, de stapelplaats, in die streken, van al de ryke koopwaren van Mekka, Antiochie, Aleppo en Kairo. Op het oogenblik, dat hy afscheid nam van zyne vrouw, hoorde men, dat hy herhaalde malen tot haar zeide: "Ik ga geschenken koopen, maar zy zyn noch voor u, noch voor onze kinderen, noch voor my, noch voor iemand van de mynen."

Den 15den September, den dag bestemd tot de plegtige ontvangst van den Generaal *Krabbe*, zag men *Sehin*-bey, des morgens de groote markt van Ahaltchyz opryden. Het zweet en de schuim, waarmede zyn paard overdekt was, getuigden van den spoed, met welken de togt volbragt was. Zonder aan zyn eigen huis af te stappen, begaf hy zich regtstreeks naar dat van het weeuwtje *Esma*, waar de generaal eenige oogenblikken te voren was aangekomen. *Sehin* als naar gewoonte binnen tredende, zonder zich te laten aandienen, begaf zich terstond in het vertrek, waar het gezelschap byeen was en een groot pak, hetwelk hy onder den arm droeg, op eenen daar staanden gueridon neder werpende, riep hy: "Magtig Generaal, ik breng u de rykste en fynste stoffen van Indiën, verwaardig u dezelve ten geschenke aan te nemen en de zege des hemels zy over u, zoo in dit leven als hier namaals."

Het weeuwtje en de haar omgevende vrouw, maakten zich intusschen, zoodra *Sehin* het losgelaten had, meesteressen van het geheimvolle pak, en de omslagen los gemaakt hebbende, bezagen zy de kostbare cachemiren met de grootste nieuwsgierigheid en om dezelve des te beter te bewonderen wikkelden zy dezelve in allerlei plooijen om zich heen. *Sehin* bleef een koel bedaard aanschouwer van dit alles, maar van tyd tot tyd wierp hy eenen blik op den Generaal en alsdan lokte hy hem tevens uit, zich door zich zelven van de fynheid der cachemiren te overtuigen.— "Bezie en betast dezelve toch eens Generaal, zeide hy, dat *Mahomet* u bestiere en uw gevoel zal de zachste wol ontwaren, die immer in het ligchaam van een ooitje tot rypheid gekomen is."

Tot driemaal toe herhaalde *Sehin* deze uitnoodiging en by iedere herhaling met sterker teekenen van ongeduld. Gy ziet wel Derviche antwoordde de generaal, de regterhand naar hem uitstekende, dat ik my bezeerd heb, en het bloed, hetwelk ik aan den vinger en handschoen heb, zou de kleuren dier stoffen bederven; maar, voegde hy, uit vreeze van den Dervische te beleedigen, er by, ik zal my de hand gaan afwasschen en dan kom ik terug, om uwe geschenken met de vrouwen te bewonderen."

"Het bloed der leeuwen smet niet, sprak *Sehin*, het verheerlykt veeleer; het strekt ten sieraad aan de oorlogsvaan en aan de zegeteekenen der liefde."

"Ik geloof dit gaarne, hernam de generaal al lagchend, maar ik ben geen leeuw, en ik ben niet verliefd; ik zou het my verwyten eenige vlek te brengen aan stoffen, die door de schoonheid zoo hoog in waarde worden gehouden."

De Generaal *Krabbe*, die zich nu verwyderde, had zich inderdaad des morgens ligtelyk aan de hand bezeerd. Het nieuwe grootkruis van de orde van St. Anna, hetwelk hy overeenkomstig het gebruik om den hals droeg, zich door de beweging van zyn paard verward hebbende in zyn kommandeurs-kruis van den Witten-Arend van Polen, zoo had hy zich, toen hy dit al rydende wilde ontwarren, met een der punten in den vinger gestoken, en dit wondje, van hoe weinig beteekenis ook, was blyven doorbloeden, tot dat hy nu ging om het af te wasschen.

Er was nog geen kwart uur verloopen en de generaal keerde in het vertrek terug, toen een kozakken officier er binnen sprong, roepende dat de vyand de liniën onverhoeds had aangetast en dat de voorposten over hoop geworpen waren. Het eenig antwoord van den Generaal *Krabbe* was, dat hy, zonder van iemand afscheid te nemen, het vertrek verliet, de trappen van het voorportaal afsprong, zich in den zadel wierp,

(*Vervolg op de vierde bladzyde*).

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 September 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 8 October als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 16½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

NAMENS den Raad van Administratie van het Pensioen fonds voor de W. I. beambten wordt hierby bekend gemaakt, dat de gemelde Raad op de Hoofd administratie van het fonds in 's Gravenhage trekken zal twee stellen Wissels, betaalbaar op twee maanden, ten bedrage van ƒ 700 ieder, en dat dezelven toegekend zullen worden aan den gene, die daarvoor het hoogste aanbod, in tiendeelige getallen uitgedrukt, zal doen by billetten van inschryving, welke op aanstaanden Maandag, den 3 October, des voormiddags uiterlyk te 11 ure, moeten ingezonden worden by den ondergeteekende ter Griffie van de Regtbank der kolonie, binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 30 September 1842.
De fungerende Boekhouder by den Raad voormeld,
P. J. BEAUJON.

HEDEN beviel voorspoedig van eene dochter, de Echtgenoote van
C. BOYE.

Bonaire den 28 September 1842.

*** *ONDERTROUWD.*

JOSEPH KOGEN
EN
MARIA GUSTINA SCHOBERGT.

Curaçao den 30 September 1842.

Strekkende deze ter kennisgeving aan bloedverwanten, vrienden en bekenden.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1842.

N. M. Dingsdag den 4 te 1 u. 51 m. 's morgens.
E. K. Dingsdag den 11 te 2 u. 8 m. 's morgens.
V. M. Woensdag den 19 te 6 u. 40 m. 's morgens.
L. K. Woensdag den 26 te 8 u. 6 m. 's avonds.

Met genoegen kunnen wy vermelden, dat alhier over La Guayra berigten uit Amsterdam zyn ontvangen, vermeldende de behoudene aankomst aldaar van de Brik Maria & Jacoba, en dat de HoogEdel Gestr. Heer R. F. Baron VAN RADERS, Gezaghebber van Curaçao, Hoogdeszelfs dochters en de overige passagiers in een goeden welstand zyn aangekomen. De Maria & Jacoba had 47 dagen reis.

Wy zyn door eene vriendelyke hand met de volgende uittreksels uit het Handelsblad begunstigd geworden:—

Uittreksel uit de redevoering van den Heer Bruce, afgevaardigde van Overyssel in de Staten Generaal, op den 13 Juny 1842:

"Wat is er van eene belasting op de bezittingen op het eiland Curaçao? Aan den spreker is een request onder de oogen gekomen van 55 ingezetenen van dat eiland, die zich beklagen over het drukken de eener belasting van één percent op de bezittingen, die hun na het bezoek van den Graaf van den Bosch is opgelegd, en die voor hen te bezwarender is, omdat het bedrag der belasting niet berekend wordt naar de tegenwoordige waarde der bezittingen, maar naar de waarde, die zy tydens het nemen van het besluit hadden.— Ten gevolge nu der omstandigheden, waarin het ongelukkig eiland Curaçao verkeert, bedraagt de waarde der vaste goederen aldaar naauwelyks een derde, een vierde of zelfs een vyfde van hetgeen zy voor weinige jaren konden gelden. Ook deze vraag wil de spreker slechts aan de aandacht Zyner Excellentie aanbevolen hebben."

Uittreksel uit de redevoering van Z. E. den Minister van Koloniën in de Staten Generaal, op den 14 Juny 1842:—

"Dezelfde spreker uit Overyssel heeft myne aandacht op den toestand van het eiland Curaçao gevestigd. Dat eiland verkeerde vroeger, ten gevolge van den smokkelhandel met de toenmalige Spaansche kolonien van het vaste land van Amerika, in eenen bloeijenden staat. De graaf van den Bosch vond het tydens zyne komst aldaar, in eenen toestand van diep verval, die reeds verscheidene jaren bestaan had en gestadig toenam. De ingezetenen drongen er toen op aan, dat alle belastingen zouden worden afgeschaft, die geacht werden de verklaring van dat eiland tot eene vryhaven te hebben verydeld, in de hoop van daardoor iets van de verlorene welvaart terug te erlangen. Men gaf aan dat verlangen toe, doch om de Regering schadeloos te stellen voor het verlies der afgeschafte accynsen en regten van in- en uitvoer, werd eene belasting op de vaste goederen en hypotheken gelegd. Die maatregelen hebben echter aan de verwachting niet voldaan. Curaçao heeft, in weerwil van het bezit zyner vryhaven, niet met St. Thomas kunnen mededingen.

"De proeve alzoo mislukt zynde, zal men op het belasting-stelsel moeten terugkomen. Het request waarvan de spreker uit Overyssel heeft gewaagd, maakt reeds by myn departement een punt van opzettelyk onderzoek uit."

Met de aankomst van de deensche schoener Romp, laatstleden Zondag van St. Thomas, hebben wy de volgende berigten overgenomen uit eenen brief van het eiland St. Martin, gedagteekend den 15den September ll.:—

"Op den 25 Augustus in den morgen begon het weder eenigzins bedenkelyk uittezien door het te zamen pakken van wolken in het noorden en het dalen der kwik in de barometer, hetgeen altyd in de orkaans maanden het voorteeken is van eenen naderenden storm. De wind bleef echter uit het O. N. O. waaijen, doch de barometer zakte tot 4 lynen onder 30° zynde ⅜ van een graad, hetgeen de ingezetenen beducht maakte, dat er een zware orkaan op zoude komen. Tegen den middag wakkerde de wind tot eenen volkomenen storm, zoodat een ieder bedacht was om hunne deuren en vensters digt te spykeren. De zee echter bleef bedaard. De wind liep naar het N. O., als wanneer de storm met woede losbarste, vergezeld van hevige donder en bliksem en zware regen, welke 18 uren achtereen bleven woeden, zonder echter eenige schade aan de gebouwen te veroorzaken.

"Gedurende dezen storm hebben zich eenige waterhoozen op het eiland ontlast, die zeer veel schade aan de kultuur hebben aangebragt, zoo dat meest al het suikerriet en de aardvruchten uit den grond gespoeld en weggevoerd zyn geworden, en de wegen zoo onbruikbaar gemaakt, dat men met moeite te voet een weg konde banen naar het dorp Philipsburg, zynde de gaten, die uitgespoeld waren, van 6 tot 7 voeten diep. Een dezer hoozen heeft mede zeer veel schade aan de groote zoutpan aangerigt. Deze pan heeft eene uitgestrektheid van 3 engelsche mylen in omtrek; zy liep vol water en het water drong zich met zoo veel geweld tegen den dyk, die de zoete pan van de zoute afscheide, dat de dyk op drie plaatsen doorbrak en het geconcessioneerde gedeelte der zoutpan geheel inundeerde, waardoor schade aan de dammen is veroorzaakt. Het water stond 6 duim in de straten, en eenige huizen, die gelyk vloers met de straat zyn, raakten daardoor vol water; doch door de spoedige aangebragte hulp om de trenzen, die het Z. O. en N. W. gedeelte van het dorp begrenzen, te openen, vond het overtollige water eenen uitweg naar de zee. Al het zout, dat op de zyde van de pan opgehoopt lag, is gesmolten en weggespoeld, zoo dat op heden het water in de zoutpan veel minder sterk is, dan het zeewater.

"De doorbraak van den dyk zal veel kosten om het te herstellen, en ten zy dat er spoedig in worde voorzien, kan men rekenen, dat er verscheidene jaren zullen moeten verloopen, vóór dat deze pan wederom zout zal kunnen zetten, ten zy dat het overtollige zoete water er uit konde gelaten worden; hetgeen echter niet doenlyk is dan met machinerien. Er waren echter nog altyd 80,000 vaten zout voorhanden, maar geene koopers hadden zich tot nu toe opgedaan. Op het britsche eiland Anguilla was mede al het zout op circa 2000 vaten na weggespoeld. Ook had een waterhoos het eiland St. Bartholomeus zeer geteisterd, hebbende eene ravine in de valei gemaakt van 11 voeten diepte en 50 breed, alles medeslepende, wat in den weg stond."

In de St. Thomas Courant van den 14 September vindt men ook een verhaal van de verwoesting, welke door eene hoos, op het eiland Barbados, op den 19 Augustus jongstleden, is veroorzaakt geworden. Het verhaal luidt zakelyk aldus:

"Omtrent 5 minuten na half vyf ure des namiddags ging eene hoos over een gedeelte van het eiland met een zoodanig geweld en eene hevigheid, welke men zich niet te binnen kan brengen ooit gezien te hebben Een dienstbode heeft my op dezelve opmerkzaam gemaakt. Hy riep my toe en zeide, dat hy, op een aangewezen punt (omtrent een myl afstands van ons) een zeer groot vuur zag; ik wendde myn gezigt naar de aangewezene plaats en zag eene dikke wolk van rook met stukken houts in de lucht; denkende, dat het een brand was, bleven wy eenige seconden er op staren, maar werden, allen die in huis waren, welhaast verschrikt door het gezigt van een huis in de lucht, omtrent een halve myl digt by ons, hetwelk op eens tot brokken verbryzeld werd, en waarvan de singels, planken, enz. in de lucht verspreid hier en daar op de aarde nedervielen. Dit was inderdaad schrikbarend. De eerste indruk verwekte by ons de gedachte, dat het eene convulsie van de natuur was; dat de grond zich geopend had en vuur uitbraakte: want het verschynsel ging met een verschrikkelyk geraas vergezeld; het was een hard rommelend geluid, hetwelke uit de aarde scheen te komen. Ik begon in al myne leden te beven en dacht, dat wy door eene verschrikkelyke aardbeving bezocht werden.

"Na de vernieling van het huis, zag ik

eene [illegible] aanvankelyk toescheen, [illegible], naderby gekomen zynde, [illegible] later, dat het eene hoos was. Hierdoor verminderde myne vrees niet, ofschoon ik my in een sterk gebouwd steenen huis bevond. Gelukkiglyk nam de hoos eene andere rigting en ging voorby ons huis, omtrent den afstand van honderd yards. Ik ging onverwyld naar de plaats, waar wy de vernieling van het tweede huis gezien hadden. Ik bleef ontsteld, toen ik vernam, dat de bewoonster van hetzelve, eene vrouw, met name Griffith, die zich in het huis bevond, toen hetzelve door de hoos opgenomen en op een grooten afstand vervoerd werd, om het leven gekomen was. Deze ongelukkige was met haren zoon en een klein neger meisje in het huis. De zoon vond men op eenen afstand van de moeder bewusteloos en werd in een naburig huis gedragen; doch niettegenstaande de dadelyke toegebragte hulp, bleef hy in een gevaarlyken toestand verkeeren, en men vreesde, dat hy zoodanige kwetsing bekomen heeft, welke zynen dood ten gevolge zal hebben. Het klein neger meisje lag ook ziek, maar verkeerde in geen groot gevaar.

„ De hoos had ook het dak van Hampstead house, gelegen op een berg, weggevoerd. De rook wolk, welke ik dacht te zien, zal niets anders geweest zyn, dan stof en aarde, welke de hoos met zich mede voerde. Op het oogenblik, dat de hoos zulk eene verschrikking verspreidde, was de hitte bykans onverdragelyk in de stad. Eene dikke zwarte wolk hing over de stad, omtrent 4 ure des namiddags, en het zag er uit, als of de aarde met een zware regen zou overstroomd worden. De wind was dien dag zeer veranderlyk; het had byna uit alle streeken gewaaid; doch er heerschte, gedurende het grootste gedeelte van den dag, eene diepe windstilte, zoo dat geen **blad zich aan den boom bewoog."**

The West India Mails. Onder dit hoofd vinden wy het volgende artikel uit de *Liverpool Mercantile Gazette* van den 29 Augustus jl. :—

„ De schikkingen gemaakt tusschen de Lords Commissioners of the Boards of Admiralty and the Right Honorable Lord Lowther, Postmaster General, betreffende het verzenden der West-Indische brieven malen twee maal in de maand met zeilpakketten, zyn nu geheel ten einde geloopen. Twaalf brikken van tien stukken geschut worden met allen spoed te Plymouth uitgerust als pakketten om de brieven malen voor Madeira, Jamaica en al de West-Indische eilanden, Panama, Nieuw Orleans, Britsch Guiana, Suriname en Mexico overtebrengen, welke brieven malen opgemaakt zullen worden op het General Postoffice, St. Martins-le-Grand, op den 1 en 15 van iedere maand en verzonden over Falmouth. De overtogt van en naar Falmouth en de West-Indische eilanden, Mexico, enz. wordt berekend op 57 dagen. De brievenmalen voor Madeira, Brazilien en Buenos Ayres zullen verzonden worden met H. M. brikken Linnet, Penguin, Swift, Crane, Express, Petrel en Ranger, op den eersten Dingsdag van iedere maand. De overtogt van en naar Falmouth en deze plaatsen wordt berekend op 140 dagen.

„ Deze nieuwe schikking is met het Postkantoor gemaakt geworden, tengevolge der herhaalde klagten, welke by het gouvernement zyn ingebragt door de kooplieden van Londen, Liverpool, Manchester en Glasgow wegens het oponthoud, hetwelk zy ondervonden hebben in het verzenden en ontvangen hunner berigten van onze West-Indische eilanden, Zuid Amerika en de Brazilien door de Stoompakketten van de Koninklyke West-Indische brieven maal Kompagnie.—*Times.*"

Ingevolge eene mededeeling uit La Guayra, gedagteekend den 26 September, zullen met het begin van deze maand de brievenmalen uit Engeland regtstreeks te St. Thomas aangebragt worden, en iedere maand zal eene schoener de brieven maal voor La Guayra aanbrengen. Deze schoener zal eenige dagen te La Guayra vertoeven en daarna naar Puerto Cabello vertrekken, aldaar een dag verblyven en dan de reis naar St. Thomas aannemen. Volgens het nieuwe plan zal Curaçao niet door de pakketten bezocht worden. St. Thomas is het centrum van de pakketvaart, alwaar de pakketten regtstreeks uit Europa zullen aankomen en vertrekken.

Deze schikking is dan gemaakt, tot dat de zeilpakketten van het gouvernement in de pakketvaart zullen gesteld worden.

In dezelfde *Liverpool Mercantile Gazette* zien wy ook met genoegen, dat de Graan oogst in de Vereenigde Staten van Amerika zeer overvloedig is geweest. „Wanneer wy ons in onze berekening niet bedriegen," zegt de *New York American*, „ dan zal het meel voor de maand November zoo laag in prys zyn, als het in het jaar 1826 was. Nieuwe Tarwe wordt te Rochester verkocht tegen 90 á 95 cts. per Bushel, maar deze prys moet dalen, als de Westersche tarwe ter markt begint te komen."

Wy hebben eenige nadere berigten gelezen, omtrent de volksbewegingen te Manchester en andere fabriekssteden in Engeland. De aanleiding tot den opstand was de reductie of verkorting van het loon der werklieden door sommige eigenaars van manufakturen. Deze opstand werd daarenboven nog door de Chartisten aangestookt. **De opstandelingen, wier getal telkens aangroeide, gingen van de eene** plaats tot de anderen, leefde van den roof der meer gegoedden en deden de katoenmolens stil staan of beschadigden dezelven. Zy dwongen de katoenspinners en kolenmynwerkers, om zich by hen te voegen, zoo dat hun getal by honderd duizenden aangroeide.

Thans is deze opstand wel gedempt door middel van krygsvolk; doch op zoo vele plaatsen zyn de werktuigen in de fabrieken beschadigd geworden, dat de eigenaars thans niet veel werkvolk kunnen bezigen, waardoor honderd duizenden menschen buiten brood zyn. Deze werklieden hebben volkomenlyk de belgische in 1830 nagevolgd, die door het vernielen van de fabrieken de Orangisten zochten te straffen en zoo doende zich zelven van hun brood beroofden. De lagere prys van het koren door het invoeren van de nieuwe koren wet en het vooruitzigt op een goeden oogst doen hopen, dat men den honger van zoo vele duizenden zal kunnen bevredigen.

Wy vernemen, dat ook de lang hangende kwestie wegens het slaventransport vaartuig, de *Creole*, tusschen Engeland en de Vereenigde Staten insgelyks beslist is.— De slaven, die zich aan moord hebben schuldig gemaakt, zullen door de Engelschen uitgeleverd worden, terwyl de anderen te Jamaika zullen mogen blyven.

De zaken der Engelschen in Afghanistan staan niet gunstig. Akbar Khan, de gelukkige veldoverste, de overwinnaar der Engelschen, organiseert den opstand te Cabul. Hy schynt europesche officieren in zynen dienst te hebben. Hy heerscht in Afghanistan in naam van zynen vader Dost Mahomed, die in Engelsch Indiën gevangen zit.

Lord Palmerston heeft in het Parlement den minister Peel ondervraagd, of de jongste tyding uit Indiën waar zy, welk luidt: dat de engelsche krygsmagt in Afghanistan bevel heeft ontvangen om dat land te ontruimen en naar den ooster oever van den Indus terug te trekken. De minister heeft hierop geantwoord: dat hy zulks niet kan openbaren, maar dat men maar wat geduld moet hebben; by de volgende tydingen uit die streken zal men zelve wel vernemen, wat er aan is van deze kwestie; Candahar en Jellalabad zullen echter niet zoo spoedig ontruimd worden.

Het ontwerp van wet over het regentschap van Frankryk bevat de volgende bepalingen :—

1. De minderjarigheid des konings houdt met zyn achtiende jaar op.

2. Op het oogenblik van 'skonings overlyden zal, wanneer zyn opvolger minderjarig is, de prins, de naaste aan den troon, ingevolge de by het Charter van 1830 daargestelde order van successie, wanneer hy zyn een en twintigste jaar heeft bereikt, bekleed worden met het regentschap, gedurende de minderjarigheid van den koning.

3. De volle en geheele uitoefening van het koninklyke gezag, in naam des konings, komt den regent toe.

4. Het 12 artikel van het Charter en alle wettelyke beschikkingen ter bescherming van den persoon en de regten des konings zyn toepasselyk op den regent.

5. De regent zal in de Kamers den eed afleggen van getrouwheid aan den koning der Franschen en van gehoorzaamheid aan het Charter, en aan de bestaande wetten van het ryk en om in alle andere opzigten te handelen met het eenige doel ter bevordering der belangens en den roem **van het fransche volk.** ***Wanneer de kamers op dat tydstip geene zitting*** houden, dan zal de Regent dezelven byeenroepen binnen den tyd van drie maanden.

6. De voogdyschap over den jongen koning behoort aan de koningin of aan de prinses, zyne moeder, ongetrouwd zynde, en in het geval van het overlyden der koningin of van de prinses of van beide tegelyk, aan de naaste vrouwelyke bloedverwant van vaders zyde, niet getrouwd zynde.

Geteekend op het Paleis van Neuilly, den 9 Augustus 1842.

Waarnemingen omtrent de op dit eiland gevallene regens in de maand September.

Wy zullen als naar gewoonte maandelyks onze aanteekeningen van de op dit eiland gevallene regens in deze Courant mededeelen, wenschende, dat in dit jaar deze mededeelingen gunstiger zullen zyn dan in de laatste twee jaren.

In den loop der jongst verloopene maand September heeft het op dit eiland by buijen hier en daar geregend, doch op de meeste plaatsen ongenoegzaam om de in het droog geplantte mais te doen opkomen, zoo dat de regens voor deze mais eerder nadeelig dan voordeelig zyn geweest.

De maand September van verleden jaar heeft veel regen gegeven, waarvan echter ongelukkiglyk velen geen gebruik hebben kunnen maken wegens gemis aan goed plantzaad, doordien in het vorige jaar de oogst zoo algemeen slecht was, dat weinigen genoegzaam plantzaad ingeoogst hebben.

De gesteldheid van het weder was zeer veranderlyk in de laatst verloopene maand. Dan heerschte er eene windstilte, dan wederom woei het onverdragelyk. De hitt was ook nu en dan zeer sterk.

(*Vervolg van de eerste bladzyde*).

en de sabel trekkende zyn paard de sporen gaf.

Dit onverwacht voorval baarde in het eerste oogenblik nog al eenigen schrik, maar deze bedaarde spoedig weder, door de bewustheid, dat die aanvallen veelvuldig plaats grepen, maar ook altyd spoedig weder beteugeld werden. En enkele *Sehin* verbleekte, zyne oogen schenen vlammen te schieten, eene stuipachtige rilling scheen hem te bevangen en tranen van woede en spyt vloeiden langs zyne wangen. "Ja!" riep hy, "ja! de Giaour zal leven; Allah wil het alzoo; maar gy vrouwen, weet dat *Houmoudjar* (de pest) als gast tot u gekomen is, ik heb u die uit Erzerum aangebragt met deze stoffen, welke *Chajsan* (de booze geest) den Rus verhinderd heeft aan te raken."

Tegen de gewoonte der Muzulmannen in, sprak *Sehin* deze woorden met groote radheid en voorts op het balkon van het huis, voor hetwelk eene groote menigte vergaderd was, springende, riep hy met luider stemme: "Hoort my! hoort my allen gy volgers van *Mahomet!* God is God en *Mahomet* is zyn profeet! Neen, ik ben geen dienaar der Giaours; ik ben hun vyand; gy zult vernemen, wat ik gedaan heb, om hen te verderven, om hen te verdelgen!"

Intusschen had de schrik het volk vermeesterd; van alle kanten zag men het vlugten en de angstkreeten der menigte vermengden zich met het gebulder van het geschut, hetwelk zich aan de voorposten liet hooren. De gouverneur, verstendigd van wat er was voorgevallen, verscheen in alleryl aan het hoofd van een bataillon met geladen en van de bajonetten voorziene geweren. Hy deed een kordon trekken, rondom het verpeste huis en beval, in weerwil van al de betuigingen van *Sehin*, van geen voet in zyn huis gezet te hebben, dat de vrouw, de beide kinderen en al de bedienden van dezen, in quarantaine, in het huis der Amenische weduwe opgesloten zouden worden.

Op dit, met forsche stem uitgesproken vonnis, gevoelde de dweepzieke *Sehin*, dat hy echtgenoot en vader was; hy wilde zich voor des Gouverneurs voeten werpen, maar de baijonetten kruisten zich en sloten hem den toegang. Het gegeven bevel werd ten uitvoer gebragt. De quarantaine werd ten strengste in acht genomen en eerst den zevenden dag begon de pest zich te openbaren; maar nu ook schrikbarend te woeden. De Gouverneur had gelast, dat de vrouw van *Sehin*, al de door de kwaal aangetaste vrouwen en hy zelfs de mannen moest oppassen. Van al de in het huis opgesloten menschen, hebben slechts zeer weinigen er het leven afgebragt, zoo als een aide-de-camp van den Generaal *Krabbe*, die reeds vroeger eenmaal de pest had doorgestaan, eene oude vrouw, en *Sehin* zelf, de onzalige bewerker van zoo veel leeds.

Met stoïsche gelatenheid was *Sehin* getuige van het sterven van zyne vrouw en beide kinderen; maar kort daarna hernam de natuur hare regten; men zag den ongelukkige zich het haar en de baard uitrukken en zich onder het vreesselykst brullen in het stof wentelen. Maar ook zelfs te midden van deze zyne wanhoop, vloekte hy niet eenmaal het noodlot en was al zyne woede slechts tegen de Russen gekeerd. "Allah! dus riep hy uit, het is uw wil niet geweest, dat myne hand het Islamismus van de onderdrukking der Giaours zoude bevryden. Dat *Mahomet* ne gedachte, die gy my in het hart had geprent, meer gelukkig by een andere doe ontwellen."

... uit den kerker voor den Gouverneur gebragt en door dezen ondervraagd omtrent de redenen, die hem tot zulk eene gruweldaad hadden aangespoord, gaf hy ten antwoord: "De groote profeet is my op zyn wit paard verschenen, en heeft my gelast te doen, wat ik gedaan heb. Ik heb my te Erzerum in het lazareth der pestlyders begeven en heb de cachemiren, die ik gekocht had, op de lyken van meer dan twintig daaraan gestorvenen, met die kwaal ingewreven. Toen ben ik teruggekeerd, met den dood achter op myn paard; in den donker van den nacht, ben ik, even ik als in het gaan had gedaan, door het militair kordon heen geraakt. Myn lot was aanvankelyk grootsch en schitterend; maar God heeft niet gewild, dat zulks van duur zoude zyn. Myne onderneming heeft gefaald; dat Allah gezegend zy; welligt zal een ander gelukkiger zyn dan ik; welligt zal de leeuw van Abyssinia zyne manen en kracht hervinden; dat al de aanbidders van den waren God tot op de vervulling der eeuwen gezegend zyn."

De schuldige erkende alzoo niet slechts zyne misdaad, maar beroemde zich er op, en wenschte zich geluk de eerste geweest te zyn, die het teeken had opgestoken tot den afgrysselykşten oorlog, dien de menschen zich immer onderling kunnen aandoen.

Het vonnis der regters kon niet twyfelachtig zyn, *Sehin*-Bey werd veroordeeld, om op de groote markt van Ahaltchyz gefusilleerd te worden.

Den morgen van den dag, bestemd tot de voltrekking van het vonnis, begon hy met het opzeggen van een zestigtal verzen uit den Koran, daarna rookte hy eenige pypen, dronk een paar koppen koffij en begaf zich in een familiaar gesprek met degenen, die hem omringden: "Weldra, zeide hy, zal ik my van aangezigt tot aangezigt bevinden met den Profeet, den grooten Sultan *Orkan* en den grooten Sultan *Mahomet II*, die zyne zilveren halve maan over het hoofd der Christenen uitstrekte" en zoo ging hy voort met het opnoemen van al de Sultans, slechts en zulks naar allen schyn voorbedachtelyk, de beide hervormers *Selim* en *Mahomet*, die door de ware geloovigen, als goddeloozen worden beschouwd, niet vermeldende.

Ten tien ure verscheen er een peloton soldaten, om hem naar de strafplaats te geleiden. Twee dier soldaten wilden hem ondersteunen. "Giaours," zeide de Derviche, hen van zich afstootende, "is men dan bevreesd, wanneer men niet ter dood, maar ter verheerlyking gaat?"

Ter strafplaats gekomen, bragt hy de hand aan zyne tulband van sneeuwwitte lamswol en riep met eene krachtvolle stem: "Ik sterf voor myn land en myn geloof; Muzulmannen, gedenkt myn sterven."

Na de strafvoltrekking deden de Russen eenen optogt door de stad en staken zy het huis der Armenische weduwe, overeenkomstig de voorschriften der quarantaine, in brand.

Het volk beschouwde de vlammen van dien brand met dweepzieke aandacht, als zag het de laatste hoop van het Muzulmansch geloof daarmede in rook vervlogen.

Men meldt uit Leeuwaarden, 29 Mei.

Als een waarschuwend voorbeeld, onder anderen, dat het schandelyk misbruik van sterken drank dagelyks nieuwe slagtoffers eischt, strekke het navolgende:

Zekere zadelmakersknecht, van middelbare jaren, met name Jochem Ladenius, vader van drie kinderen, welke, ten gevolge zyner zucht tot een onmatig gebruik van den jenever, in behoeftige omstandigheden, en steeds in onmin met zyne vrouw leefde (welke vrouw evenwel altyd haar best deed, om door eigen handenarbeid in de dringendste behoeften haars gezins te voorzien,) beroofde zich gisteren avond, door middel van eene kleine pistool, van het leven.—De vrouw uit arbeiden geweest zynde, en de deur der woonkamer by hare tehuiskomst gesloten vindende, maar, dewyl zulks wel eens meer voorviel, geen vermoeden hebbende op de ysselyke daad, door haren man gepleegd, kwam, met behulp der buren, door het raam in de kamer, ontstak licht, en verschrikte niet weinig den ongelukkige bebloed en ontzield te bed vinden, het doodende werktuig nog naast zich op de legerstede hebbende liggen. By nadere beschouwing van het lyk is gebleken, dat, voor en aleer van de pistool gebruik gemaakt te hebben, de ongelukkige getracht heeft eerst op eene andere wyze zich het leven te benemen, dewyl onderscheiden diepe wonden, met eenig scherp werktuig veroorzaakt, in het aangezigt aanwezig waren, hetwelk evenwel niet schynt belet te hebben, by mislukking dezer eerste poging tot zelfmoord, onmiddellyk tot dit laatste uiterste te komen, en alzoo zyn tydelyk en eeuwig heil onherstelbaar te verwoesten.

Curaçao den 15 September 1842.

BY myne dispositie van den 9 dezer No. 351 is, onder nadere goedkeuring van hooger Hand, tot Lid in de Commissie van toezigt over de scholen alhier, benoemd de Hoog WelGeboren Heer Jhr. I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR., Koloniale Secretaris.

De Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden,
C. L. VAN UYTRECHT.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 September 1842.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, in dato 9 dezer No. 350, is de WelEd. Gestr. Heer Mr. J. B. GRAVENHORST, President van de Regtbank alhier, gedurende de wettige verhindering van het voorzittend lid, het voorzitterschap opgedragen van de Geneeskundige Commissie, bedoeld by art. 2 der publicatie van dit Bestuur dd. 14/16 November 1838 No. 17.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 16 September 1842.

ALZOO het Gouvernement dezer kolonie aan de landsslavin MARTINA VAN DORTHALINA, oud 35 jaren en 10 maanden en haar zuigeling STOFFELS genaamd, zal verleenen *Brieven van Manumissie*, zoo is het, dat de HoogEd. Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin en haar zuigeling mogt sustineren, optecroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Kolonialen Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

OPROEPING.

DE ondergeteekende mede Executeur in den boedel van wylen BICENTO MARTEN roept by deze op al de genen, die iets te vorderen hebben tegen den gemelden boedel om hunne rekening by hem ter vereffening inteleveren; en de genen, die aan dien boedel verschuldigd zyn, worden hierby aangemaand om hunne rekeningen ten spoedigste te komen betalen.

Curaçao den 15 September 1842.
M. E. VAN DER DYS.